

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח" יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו 0586666447 | 0585664447

מה הכוונה במזוזה ליום הדין?

את פרשת פי תצא אנו קוראים בימים של חדש אלול, ימי הרחמים והסליחות, והיא באה לרמוז לנו שמי שעדיין לא התעורר, מי שעדיין לא יצא למערכה הגדולה, להכנה ליום הדין, ליום הגדול והנורא הזה, זה הזמן שלו לצאת למלחמה. ימי חדש אלול - מצד אחד הם ימי רחמים, ימים של שפע. האר"י ז"ל אומר - שהשפע שיוצא בחדש אלול הוא שפע שכל השנה אי אפשר לראות אותו. שערי שמים נפתחים ונהרות של חסדים נשפכים עלינו. במעט עמל שנעשה בחדש הזה, אנחנו יכולים לזכות לשנה טובה, לכל הברכות ולחיי נצח. אבל מצד שני צריך לדעת שהיצר הרע אורב לנו. היצר הרע לא יניח לנו לנוצל את הימים הקדושים האלו. לכן בשביל לעבור את הימים הקדושים האלו, אנחנו חייבים להלחם בו. עלינו לדעת שהא לא פשוט לעבור את הימים האלו בשקט ובמנוחה. ככל שהזמן קדוש יותר, היצר הרע גדול יותר.

זה זמן של חשבון נפש. כל אחד צריך לעשות חשבון נפש בימים האלו, לראות מה יש לו ביד, מה הוא צבר במשך ימות השנה ואיך הוא יגיע ליום הדין. איך יעמוד לפני הקדוש ברוך הוא. זו המחשבה העמוקה שצריכה ללוות אותנו בימים האלו. צריך להראות לקדוש ברוך הוא מה הבאנו איתנו לכבוד היום הקדוש והנורא. עם איזה דבר נוכל להצדיק את קיומנו ובקשנתנו. חס וחלילה אל לו לאדם לבוא ליום הדין כשהוא ערום. לא לבוא בלי סחורה טובה או עם הסחורה הישנה שלו שהוא לא המיר אותה בסחורה חדשה וטובה, בסחורה רוחנית. הוא עדיין ישן ורדום וממשיך בדרכו.

אומר הרב בידרמן - למה הדבר דומה? היה רב חשוב שהזמינו אותו למסע בקברות הצדיקים באירופה. הוא היה שנון, חריף וחד. הוא ידע לדבר ולחזק ובקשו ממנו שהוא יהיה אורח כבוד. בנסיעה הזאת השתתפו תלמידי חכמים, בעלי בתים ומשפחות. זאת היתה נסיעת חזק והרב הזה היה צריך לדבר לפנייהם ולחזקם. הוא היה אורח הכבוד, ועל פיו התנהל כל המסע הזה. כמובן שחדשים לפני כן הוא כבר התכוון ותכנן מה ידבר, מה יאמר, איך יחזק, איך לתאר לאנשים את מעמד הנסיעה, וכו'.

הגיע יום הנסיעה. הטיסה היתה בשעה ארבע לפנות בקר והרב הזמין מונית לשעה אחת בלבילה שתקח אותו לשדה התעופה. בשעה שתיים עשרה בלבילה, הוא כבר היה מוכן מבחינה רוחנית ונותר לו קצת זמן לנוח. הוא החליט שהוא ינוח חצי שעה-שעה. הוא כן שעון מעורר ונכנס למטה. הוא נרדם, אבל השינה שלו היתה שינה עמוקה וכשצלצל השעון הוא לא התעורר. בינתיים מגיעה השעה אחת, והוא ישן. הנהג של המונית הגיע, חכה לו וכשעברו כמה דקות והרב לא יצא החוצה, הנהג התקשר אליו אבל אין קול ואין עונה.

הנהג מנסה לברר את הכתבת, קומה, אבל אף אחד לא ענה לו הנהג צפר, כל השכונה התעוררה חוץ מהרב. אחרי כמה ברורים הנהג הצליח לדלות פרטים על הנוסע שלו. הוא עלה לדירה שלו ודפק, וסוף סוף, סמוך לשעה שתיים, הרב החשוב הזה התעורר. הוא התעורר בבהלה ותוך דקה וחצי היה

בן אדם עומד לפני הקדוש ברוך הוא. יפתחו לו את המזוזה ואז ה' ירחם, ונורא ואיום. מי שלא דאג מבעוד מועד להביא דברים טובים ומה שיש לו במזוזה זו הפסלת, איך יוכל לעמוד ביום הדין? זה יהיה גרוע. הבושה תהיה ממש קשה

מוכן. הוא הכניס את הדברים האחרונים למזוזה והם יצאו לדרכו. אמר הרב לנהג: "תסע מהר כדי שלא נאחר, אנחנו כבר על הגבול". הנהג נסע וברוך ה' הם הגיעו לשדה שעה וחצי לפני הטיסה, עדיין יש קצת זמן. כשהגיע הרב לבדוק הבטחוני, עצרו אותו כמה שוטרים. מה קרה? מה עשיתי? אמרו לו: "אתה חשוד. הבאת במזוזה שלך דברים חשודים ואנחנו לא יכולים להעביר אותך". הוא שאל אותם: "איזה דברים?" אמרו לו: "בוא תראה. נמצאה שקית בתוך המזוזה שלך. יש שם קפסאות שמונים רקות, קלפות, דברים שאדם לא לוקח איתו". הוא הסתפל ותפס את הראש שלו. "אוי ואבוי. אשתי כנראה הכינה לי שקית לקחת לפח, ואני חשבתי שזו שקית עם צידה לדרכו". הוא הסביר להם את הטעות ואחרי כמה דקות של הסברים הבינו אותו ונתנו לו להמשיך הלאה.

כשהוא עלה למטוס, הוא ישב עם החבורה שם. היו שם גם אברכים תלמידי חכמים והוא אמר להם: "קרה לי פה מקרה מאד לא נעים. אבל אני יכול ללמוד מהמקרה הזה מוסר השכל. ולא סתם מוסר, אלא מוסר נוקב מאד. כשאדם יבוא לפני בית דין של מעלה, הוא יצטרך להביא אתו סחורה. כשהוא יעלה לפני בית דין של מעלה יגידו לו: "תראה את הסחורה שהבאת". אוי ואבוי אם הוא יביא להם פסלת. איזו בושה, איזו חרפה. הוא לא יוכל לעמוד שם במקום הזה. יראו לו את הפסלת וישאלו: "זה מה שהבאת? הבאת פה שישנת הרבה, ופה פגעת בפלוגי ואלמוני". נורא ואיום. בן אדם לא יוכל לעמוד בפני הדין. מי יכול לראות את הסחורה הזאת? ה' ירחם. לכן אדם צריך לקחת את כל האשפה הנוראה שהוא צבר במשך חייו, את החטאים והכשלונות, לזרק אותה לפח ולהכין צידה חדשה. דברים טובים, ברכות בכונה, קריאת שמע בזמנה, תפלה בכונה, בין אדם לחברו. כל הנהגה טובה. להכין צידה לדרכו, למלא את המזוזה שלו בדברים רוחניים, בדברים טובים ועם זה יוכל לבוא לפני בית דין של מעלה. אומר הרב בידרמן - זה המצב ביום הדין. בן אדם עומד לפני הקדוש ברוך הוא. יפתחו לו את המזוזה ואז ה' ירחם, ונורא ואיום. מי שלא דאג מבעוד מועד להביא דברים טובים ומה שיש לו במזוזה זו הפסלת, איך יוכל לעמוד ביום הדין? זה יהיה גרוע. הבושה תהיה ממש קשה. לכן אנחנו צריכים להכין את הסחורה, להביא סחורה טובה שכוללת מצות ומעשים טובים. ככה צריך לבוא ליום הדין.

ישיבת התפוצות ומצאת בהר ציון. ראש הישיבה הוא הרב מרדכי גולדשטיין. ליד הישיבה יש את קבר דוד, שזה הצד של הקדשה ולעמית זאת, ה' ירחם, יש שם גם טמאה, כנסיות, מעמידים שם בחוצות כל מיני דברים טמאים כדי לנסות להשפיע על העוברים ושבים. תמיד יש שם מלחמות בין הקדשה לבין הטמאה. הטמאה מנסה לגבר והקדשה גם כן. ברוך ה' בישיבה לומדים בחורים שהולכים ודברים בתורה ומניפים את דגל התורה, אבל מצד שני גם הטמאה מנסה להשפיע על כל אלה שמנסים להדבק בתורה.

המשך בעמוד 3 <<

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ
18:22	19:32	20:19	יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	שאוול חי בן מרים ז"ל	ישראל בן חביבה ז"ל	רחל בת שושנה ע"ה	דוד בן השאנה ז"ל	ע"פ לוח "אורייתא" לפי זמני ירושלים

בזכות קבלה אחת

של ברכת 'אשר יצר' להציל חיים!".

בשביל להבין את משמעות הדברים, נביא את דברי הרב שך מסיפור נוסף, אותו מספר יהודי יקר שזכה להיות בחור ישיבה בישיבתו של הרב שך: היה זה בתאריך כ"ז באלול תשמ"ט, ימים ספורים לפני ראש השנה. מרן הרב אלעזר מנחם מן שך זצ"ל, ראש ישיבת פונובויז', עמד בחלל הישיבה וזעק מקירות ליבו: "הנה קרב ובא

נשהפרופסור יצא, פניתי לבתי. הפנים שלי היו חיוורות כמו הקיר, אבל לא היססתי. אני בטוח כי יש דחיה בכליה רק בגלל שלא החלטנו לומר את הברכה של הרב שך – 'אשר יצר' – אני ואת"

יום ראש השנה, יום הדין, שבדאי זה מחייב אותנו, ביתר שאת וביתר עוז, להתעורר ולעשות תשובה. "אבל איך עושים תשובה?", שאג הרב שך – "תשמעו ממני! תשמעו עצה מאדם זקן! לאדם זקן יש ניסיון!".

היינו בטוחים שהוא הולך להגיד משהו כמו: שכל אחד יקבל על עצמו שמשעה תשע בבוקר עד אחת בצהרים הוא לומד בלי לדבר דברים בטלים... ללמוד ברצף... אבל הרב שך הפתיע: "נקבל על עצמנו בברכה המזון בכוונה!". ואיך נעשה את זה? הרי לפעמים, בעת הברכה, אנחנו עייפים, הראש לא מרוכז, המח לא צלול... מה נעשה? "נברך בברכת המזון מתוך סידור! זה יעזור מאוד לכוונה!". ואז עצר הרב שך ואמר: "לכו הביתה, תגידו לנשים ולילדים שלכם שמהיום והלאה מברכים בברכת המזון מתוך סידור! אני מבטיח לכם שאם נקבל זאת על עצמנו זה יעשה רעש גדול בשמים! יכריזו עלינו בשמים 'פלוגי עשה תשובה!' 'פלוגי עשה תשובה!' אם נבוא ליום ראש השנה עם קבלה קטנה זו – זוהי תשובה!". הנביא אומר: 'קחו עמכם דברים ושבו אל ה', סיים הרב שך את דבריו, "עלינו לקחת עמנו דבר אחד קטן וללכת איתו הביתה, וללכת איתו 'עד הסוף', ולבוא איתו בראש השנה. תשמעו ממני עצה: 'קחו עמכם דברים' – קחו עמכם את הקבלה הזו, ואיתה תלכו הביתה!". (טוב לחסות בה!)

נמצאים אנו בעיצומו של חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, בו כולנו חפצים לעשות תשובה ולהתקרב לריבונו של עולם, בתחינה שיקבל את תשובתנו, ובראש השנה ויום הכיפורים יכתוב ויחתום אותנו בספר החיים, ונזכה לשנה טובה ומבורכת. אבל איך אפשר בכלל לעשות תשובה על כל השנה האחרונה, מי מאיתנו יכול להעיד שהוא זוכר את כל מעשיו הקלוקלים, ועדיין מרגיש רע על כל מה שפגם וקלקל, ושבאמת התחרט על כולם, ולא ישוב עוד לכסלה באף אחד מהם, עד שיעיד עליו יודע תעלומות? הן אנחנו רק בשר ודם...

על כך עצתו של הרב שך, שהיא פתח לכל אחד מאיתנו, אדם שמקבל על עצמו קבלה טובה, עושה תשובה אמיתית לפחות בדבר אחד בו הוא נכשל, או שמתקרב אל ה' במצווה אחת בכל כוחו, כבר אינו אותו אדם, הוא כבר נמצא במדרגה אחרת, הוא טיפס ממקומו הנוכחי אל מקום קרוב יותר אל ה', וזוהי תשובה מעולה. לקחת איתנו משהו אחד, ואם אפשר אפילו יותר, אבל כל דבר שנקבל לקחת אותו 'עד הסוף' כלשונו של הרב, ובכך בעצם יתקיים המשך הפסוק 'ושבו אל השם'!

ת המעשה המדהים הבא סיפרה הרבנית הבר, אשתו של הרב אברהם ישעיה הבר זצ"ל, מייסד עמותת 'מתנת חיים', שסייעה במציאת תורמי כליה, לאנשים החולים ונזקקים לכליות בישראל, בכדי לחסוך מהם את יסורי הדיאליזה: אחד מחולי הדיאליזה שפנה אלינו בבקשת עזרה, היה אלכס, יהודי שחיכה במשך למעלה מ-19 שנה לתרומת כליה. ב"ה נמצא תורם כליה שהושלח בהצלחה בבית הרפואה 'איכילוב'. הגעתי עם בעלי הרב אברהם ישעיהו הבר זצ"ל לבקר את אלכס, כדרכנו לבקר את כל תורמי הכליה והנתרמים. עלינו לקומה השביעית, וכשהגענו לחדר שלו, אלכס היה חלש, אך צהל מאושר: "הרב הבר!", אמר בשמחה על כל שזכה בחיים חדשים.

התיישבנו. אני שוחחתי עם בתו שסעדה אותה לאחר הניתוח ובעלי שוחח עם אלכס. סיימנו את הביקור ועשינו את דרכנו לרכב. היתה לנו חתונה באיזור שמיהרנו אליה. אלא, שכאשר הגענו לרכב נזכרנו: "לא הבאנו להם את המגנט של ברכת 'אשר יצר' ולא דיברנו איתם על מעלת הברכה! כפי שאנחנו עושים אצל כל אחד מהמחלימים". בעלי העיף מבט קצר בשעון והבין שאם נתעכב לא נגיע לחופה. "אנחנו לא מסדרי הקידושין", אמר לבסוף, ויותר חשוב לזכות את הרבים בברכה החשובה של 'אשר יצר'. "לקחנו את מגנט הברכה ומיהרנו לעלות אל חדרו של אלכס. "שכחנו לתת לך מתנה", אמרנו שוב לאלכס ובתו. "מתנה?", התפלאו שניהם, "כבר קיבלנו מכם מתנת חיים – כליה. איזו מתנה נוספת אנחנו צריכים?". "את הכליה לא קיבלתם מאיתנו אלא מבורא עולם", השבנו להם, "הוא זה שסידר לכם מתנה מופלאה. אני חזרתי כדי לתת לכם את העטיפה, שתשמור על המתנה לאורך זמן. יש לי כאן סגולה לאריכות ימים ולשמירה על הבריאות".

כך אמרנו והתחלנו ללמד את ברכת 'אשר יצר', את חשיבות אמירתה בנחת ובכוונה וסגולותיה. הם הקשיבו בשקט מנומס, אך הרגשתי שהם עושים זאת רק בשביל לכבד אותנו. הם לא התחברו לדבר עקב היותם רחוקים מדרך ה', אך לא הפצרנו בהם. בעלי ואני קיבלנו על עצמנו בלי נדר להכיר לאנשים את הברכה הזאת. מה יעשו איתה הלאה, זו החלטה שלהם. "תודה הרבנית", אמרה הבת ונפרדנו לשלום. אכן פספסנו את החופה, אך הרווחנו להכיר ליהודי את הברכה היקרה והחשובה של 'אשר יצר'.

ימי רביעי וחמישי עברו. ביום שישי, כשחזרתי מעבודתי בבית הספר, בעלי המתין לי נרגש. "אלכס צלצל", קולו רעד בהתרגשות וכך הוא סיפר לי: הרב הבר, אגיד לך את האמת. כשהייתם פה, לא ממש התייחסנו למתנה שהבאתם לנו. מה לי ולברכת 'אשר יצר'? הקשבתי בנימוס, ומיד אחרי שיצאתם, הטמנתי את הברכה במגירה שליד מיטת האשפוז והמשכתי הלאה. אלא, שביום רביעי בבוקר, נכנס הפרופסור לחדרי, עם פנים חמורות סבר. ידעתי שאין בפיו בשורות טובות.

"אתה בנסיגה, אלכס. יש סימני דחיה של הכליה", אמר הפרופסור בקול ברור. הרב הבר, אינני צריך לספר לך שנסוגה היא חלום הבלהות של כל מושתל. אני חייתי 19 שנים לתרומה. לא יכולתי אפילו לחשוב על זה. יתכן שהגוף שלי דוחה את הכליה! יתכן שכל מה שעברתי היה לחינם?". הרופא אמר שמחר בצהריים יעשה בדיקה חוזרת, אך ביקש מראש שלא אתלה בה הרבה תקוות. לא נראה לו שיהיו בשורות טובות.

כשהפרופסור יצא, פניתי לבתי. הפנים שלי היו חיוורות כמו הקיר, אבל לא היססתי. "אני בטוח כי יש דחיה בכליה רק בגלל שלא החלטנו לומר את הברכה של הרב שך – 'אשר יצר' – אני ואת". ואז המשיך אלכס ואמר לבתו: "בורא עולם נתן לנו מתנה ואנחנו לא הסכמנו לומר תודה. הגיוני שזה מה שקרה". היא הסכימה איתי, ובאותו רגע החלטנו שנינו שמהיום נגיד את הברכה לאט ובכוונה, כמו שלימדתם.

נכנסנו למחרת לבדיקה חוזרת, אך לא האמנו שנקבל בשורות טובות. "ביום שישי בבוקר צוות של רופאים נכנס לחדר שלי ושמחה על פניהם. 'אלכס, אנחנו מוותרים על הביופסיה. הבדיקות שלך מתייצבות והכליה חזרה לתפקד כראוי. תגיד לנו אלכס, מה עשית? איך קרה הנס הזה? "נס, אמרו הרופאים! הבדיקות משתפרות והולכות והצוות חושב לשחרר אותי כבר ביום ראשון. אני מצלצל אליך כדי שתדע מה כוחה

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אבהורן
בן גינינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

יום אחד הכנסיה היגית ששוכנת בסמיכות לשיבה החליטה לעשות מעשה שישפיע על כל הסובב אותה. הם החליטו להעמיד שני צלמים - של ישו ועוד איזו דמות, ברחוב, וכך כל מי שיעבר שם יסתכל בצלמים וזה יגרום לו לנפילה ולטמא את הנשמה שלו. אמרו ועשו. הבחורים יצאו החוצה וראו צלם מול השיבה. הם לא יכלו לשלוט בדבר הזה, נשאר להם רק להוריד את הראש וללכת.

אבל היו שם שני בחורים שהיו כפונס, קנאים לדבר ה'. הם אמרו - אנחנו לא נתן להם. הם לא התייצבו עם אף אחד ובלילה, כשכלם ישנו, הם לקחו כמה פטישים ושברו את הפסלים האלו. בבקר התעוררו אנשי הכנסיה וראו שוד ושבר. הם כעסו מאוד והחליטו לנקם בהם. הם פנו למשטרה ובקשו שיביאו חוקרים ויבדקו מי עשה זאת. הם היו בטוחים שאלה בחורים מהישיבה הזאת. הגיעה המשטרה לחקור. לצערנו היום המשטרה לטובת אנשי דלא מעלי. הם נכנסו לשיבה, דברו עם ראש הישיבה והוא אמר להם: "אני לא יודע, לא שמעתי, ולא הייתי נותן לעשות מעשה כזה".

אבל החשד נפל על בחורי הישיבה. אחרי כמה ברוורים מקיפים הגיעו השוטרים למסקנה שיש שנים עשר חשודים מבני הישיבה. שנים עשר בחורים שיש להם פוטנציאל לעשות את הדבר הזה. החליטו לקחת את כל אותם בחורים לבית משפט השלום ולחקר אותם שם במכונת פולגרף, מכונת אמת, כך יגלו מי עשה את זה. אותם שני בחורים דאגו מאוד. אם יתגלה הדבר, הם הולכים לשבת בבית הספר כמה שנים ואיזה בושות וחלול ה' יכול לצאת מזה.

הלכו הבחורים לראש הישיבה, לרב גולדשטיין, והתחילו לבכות. אמרו לו: "אנחנו מודים ומתוודים שעשינו את זה, בלי הוראת הרב. עשינו את זה על דעת עצמנו". אמר להם ראש הישיבה: "תדעו לכם שמה שעשיתם זה חלול ה', אסור לעשות את זה. אין ברירה, יגלו אתכם ואין מה לעשות. תצטרכו לשבת בכלא". אמרו לו: "כבוד הרב, אנחנו מתחרטים. עכשו אנחנו מבינים שעשינו פה עון חמור מאוד. כבוד הרב, תן לנו דרך תשובה". אמר להם הרב: "אם אתם מבינים שעשיתם טעות, ואתם מתחרטים

אחרית הימים

כותרת: המלחמה האחרונה (ה') - גלגול נשמת גוג

אומר הנביא (יחזקאל לח, ח-ט): **"מימים רבים תפקד, באחרית השנים תבוא... ועליה כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה, אמה וכל אגפיה ועמים רבים אותה".** רש"י כאן מבאר, שגוג חטא הרבה שנים קודם לזמן בואו העתידי באחרית הימים, וכך לשונו: "מימים רבים שחטאת לי תפקד עתה לפני לזכור עונותיך ולהשיב גמולך..."

הדבר ברור, שאם הנביא מדבר על "ימים רבים", ולאחר מכן אומר "באחרית השנים תבוא", כוונתו לתת טווח זמן ארוך מאוד בין שתי נקודות הזמן, ולא טווח של 60 שנה. ובכן, על איזו תקופה מדובר? והאמת, שהרד"ק כאן מביא מדרש נעלם, תמוה ולא מובן, המפורט יותר בספר 'צור המור', וכך לשון הרד"ק: "אמרו, כי מימי אלכסנדרוס מלך יון, היו בני מגוג נסגרים שם בסוף צפון, כי הסגרים שם אלכסנדרוס אחר ההרים ולא יצאו משם עוד, וזהו שאמר 'מימים רבים תיפקד', כלומר, תיזכר בפני בני העולם בצאתך כי עד היום ההוא לא נזכרת, כי היית נסגר ולא היית יוצא ביניהם".

ובכן, אני מניח שרובכם מרימים גבה, כי אם ננתח את המדרש כפי פשוטו, הייתכן שגוג חי 2300 שנים? ועוד בתוך כלא? מי דאג לו לאוכל?! טוב, זו לא קושיה, מסתמא היוע"מ שית. אבל בכל אופן, בוודאי שהפשט אינו המפתח להבין זאת. אז אשאיר לכם לנתח מה כוונת המדרש, אך כעת נתבונן בנקודה אחרת, אולי מעט יותר מובנת.

כשם שאמרנו, מדובר על אדם שחטא הרבה ונתמלאה סאתו, שהרי לא סתם יש צורך להשיב את גמולו, ועוד שחטא לפני הרבה זמן. אז אם ישאלו אתכם מהיכן יש הוכחה לגלגול נשמות מהכתובים - ובכן, מכאן ניתן להוכיח, כמעט בפירוש, את המושג "גלגול נשמות". בעל המגלה עמוקות (פ' נח), מוכיח זאת, ומראה בצורה מדהימה עד כמה ישנה

אז אם ישאלו אתכם מהיכן יש הוכחה לגלגול נשמות מהכתובים - ובכן, מכאן ניתן להוכיח, כמעט בפירוש, את המושג "גלגול נשמות"

ומתוודים ורוצים לחזר בתשובה, אני משאיר אתכם פה כל הלילה. תחשבו על מה שעשיתם, תורידו דמעות, תבכו ותבינו שעשיתם פה דבר חמור, חלול ה'. זה דבר נורא ואיום. אני מקווה שעד הבקר תהיו בעלי תשובה, ואז בעזרת ה' יהיה בסדר".

הרב השאיר אותם והלך לביתו. הם היו שם שמונה שעות וכל הלילה הם בכו, התחרטו והתוודו. הם דברו עם הקדוש ברוך הוא: "באמת עשינו פה חטא חמור, ואוי ואבוי, שלא נתפס, יהיה לנו בושות, יושיבו אותנו בבית הספר. איך נוכל להשלים עם דבר כזה?". הגיע הבקר. אחרי התפלה ראש הישיבה נכנס לחדר וראה אותם עם עינים אדמות. אמר להם: "עכשו אני רואה שאתם באמת בעלי תשובה. חזרתם בתשובה. העוון שלכם הלך, אתם חדשים. בעל תשובה זו בריה חדשה. הכל בסדר, תלכו לבדיקה".

וכך היה. כשהגיע התור של שני הבחורים להבדק היה להם רעד קטן, אבל בגלל שראש הישיבה שלח אותם, הם היו בבטחון גמור בכך שהם יצצלו והם עברו את הבדיקה נקיים לחלוטין. השופטים הכריזו שכל הבחורים כשרים ולא עשו שום עול, והם משחררים כשחזרו לשיבה אמר להם ראש הישיבה: "אתם רואים מהו כח של תשובה? אפילו מכונת אמת לא תגלה, כי הפכתם להיות בריה חדשה. מכונת אמת יכולה לגלות את מי שיש לו עון, את מי שיש לו ידים שעשו עול. אבל ברגע שחזרתם בתשובה - זה לא אתם. הידים שלכם נקיות, אתם אנשים חדשים".

זה כח של תשובה בימים האלו. יש לנו אפשרות לבוא לקדוש ברוך הוא עם מזודה מלאה בתוך. עוד איזו הנהגה, עוד דבר תורה, עוד חסד ועוד דברים שאנחנו יכולים להביא אתנו לקדוש ברוך הוא. בחדש הזה נוכל לתקן את מה שעשינו כל השנה כלה. עם זה אנחנו באים ביום הדין לקדוש ברוך הוא - הנה, זו הסחורה שהבאנו לפניך. לא מגיע לנו אבל השתדלנו. כשהקדוש ברוך הוא רואה כמה היהודי השתדל, כמה הוא רוצה, הוא אומר - תעבר, מגיעה לך שנה טובה. זה תלוי בנו, מה אנחנו מביאים לקדוש ברוך הוא ביום הדין. הבאנו סחורה טובה? נקבל שנה טובה. שנזכה בעזרת ה' להתעלות, להתחזק, לשוב אל ה' ולקבל בעזרת ה' את כל ההשפעות הטובות.

ברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

הקבלה מעניינת בין הפסוקים בהם מופיע נמרוד, סנחריב וגוג לעתיד לבוא, וז"ל: "ולפי סנחריב הוא גלגול נמרוד, שבימי נמרוד היה הניפוץ (דור הפלגה, בו נפוצו האומות על פני כל הארץ), ובימי סנחריב היה הבלבול (סנחריב כנודע בבלל את האומות), ונרמז עוד זה בפרשת הפלגה: 'מן הארץ ההיא יצא אשור', רוצה לומר, סנחריב מלך אשור היה גלגול דור הפלגה, שהוא נמרוד, ומן אותו הארץ יצא מלך אשור, ולכן נקרא 'אמרפל', שהוא סנחריב הנקרא 'פול' (כא פול מלך אשור, מלכים ב' ט"ו, י"ט), ואמרו בגמרא (סנה' דצ). שהוא גוג ומגוג שיבוא עם ע' אומות וילחם על ה' ועל משיחו, וזה נרמז בפס' 'על כן יאמר', לעתיד לבוא, דאיתמר בספר מלחמות ה' (במדבר

כא, יד) שהוא על מלחמות (גוג ומגוג) לעתיד, (ועוד כתוב בבראשית י' ט: 'על כן יאמר') כנמרוד גבור ציד לפני ה', רוצה לומר על ה' ועל משיחו, עכ"ל.

הרי שנשמת גוג היא אותה נשמה של נמרוד וסנחריב, והיא חטאה והגדישה את הסאה לאורך ימי ההיסטוריה הרבים, ובאחרית השנים תבוא לכאן בגלגול ותגייס 70 אומות להילחם נגד עם ישראל. ואכן במגלה עמוקות שם עוד מובאת גם ההקבלה בצמד המילים 'על כן' המופיעים בתיאור דמותו של נמרוד וגם בספר מלחמות ה' בעניין גוג, שהמילה 'כין' עולה כמספר ע' אומות, וכמו שאמרו חז"ל (תנחומא, קרח, יב), גוג ומגוג בגי' 70. ואם כן, מובן מדוע גם הגמ' (סנה' צה) הקבילה בין כמות החיילים שמנה צבא ארבעת המלכים (שבראשם אמרפל) לבין צבא סנחריב וצבאו של גוג לעתיד לבוא, וזהו שממשיך הנביא ואומר: **"ועליה כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה, אמה וכל אגפיה ועמים רבים אותה"**. על אומות העולם ועל כמות החיילים נדבר אי"ה במאמר הבא.

הרב עמרם טובי הי"ד
להזמנת הרצאות לזיכוי הרבים - חייגו 053-3156363
לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו *7 ואז 956363

יומא טבא לרבנן

הופיע הספר
שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב'
על המועדים ופרשיות השבוע

ביתן
להשיג גם את
חלק א' -
התקשרו
אלינו

ועכשיו! זמין ברשת
החנויות המובחרות - יפה נוף!

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
הספר שכבש בשיחותיו רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 029664455
אצל אורי: 0505340701 | במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

משלוחים בכל רחבי הארץ // YEFE.CO.IL // 1-599-581-581

כמידי שנה תתקיים אמירת סליחות בכל המניינים כדלהלן:

מנין א'	סליחות	4:40	בהיכל ביה"כ	שחרית	נץ החמה" בהיכל ביה"כ
מנין ב'	סליחות	5:30	בקהל המכל	שחרית	6:20 "הודו" בקומת המכל
מנין ג'	סליחות	6:10	במספסת	שחרית	7:00 "הודו" בהיכל ביה"כ
מנין ד'	סליחות	7:30	במספסת	שחרית	8:10 "הודו" בהיכל ביה"כ

מנין סליחות נוסף בכל לילה

10 דק' לפני חצות הלילה
(00:30 בקירוב, ויעבור ה' בנקודת חצות בדיוק)

הציבור היקר
מוזמן להשתתף
ולהתחנן לרחמי
שמים.
שיתקבלו
תפילותינו
ברצון!

סליחות
בבית הכנסת "בית לוי"

"בן אדם מה לך
נרדם קום קרא
בתחנונים"

